

еднѣж такавѣ побѣдѣ, щѣ останѣж безѣ войскѣ!“ Пиррѣ искалъ мирѣ съ това, щото Римляне-ти да ся оставять отѣ южнѣ Италиѣ. Нѣ тии не склонили. Освѣнь това тѣхнѣй консулъ Фабриций ся отличилѣ твѣрдѣ много по честность; напраздно ся мѣчилѣ Пиррѣ да го подкупи. Между това Римляне-ти ся научили да ся биятъ сѣрѣщо слонове; тии употрѣбывали за това нѣщо стрѣлы, обвити съ насмоленѣ кѣлчищѣ и запалены; животны-ты ся плашили и ся врыщали назадѣ та тѣнчили своѣ-тѣ си войскѣ. Най-сетнѣ подѣ главатарство-то на курия Дентата Римляне-ти поразили Пирра съвсѣмѣ. Пиррѣ слѣдѣ това си отышълѣ отѣ Италиѣ. Тарентѣ ся прѣдалѣ на Римляны-ты (272 год.); а слѣдѣ тѣхѣ ся покорили и останѣли-ти южно-италиянскы народы.

Начяло на Пуническы войны. Римляне-ти, като покорили южнѣ Италиѣ рекли да завладѣять и ближнѣй богатѣй островѣ Сицилиѣ. Нѣ тамѣ тии трѣбвало да ся заловять на бой съ силно-то Картагенско народоправленѣ, което сѣще така искало да при-земе тоя островѣ. Оттова ся подкачили помежду имѣ трайны войны, извѣстны подѣ имя *Пуническы* (защото Римляне-ти наричали Картагеняны-ты Пуны).

Голѣма-та сила на Картагеняны-ты, като народѣ търговскѣй, състояла въ голѣмѣ флотѣ. Римляне-ти съ голѣмы мѣжы нагласили и обрुжили повече отѣ сто войнишкы корабѣ, като картагенскы-ты: нѣ прикачили на тѣхѣ още и куку, които Римляне-ти закачвали не-приятелскы-ты корабѣ, и правили отгорѣ подѣмны мо-стове, та ся били като на сухо. Съ помощь-тѣ на та-кѣвѣ направѣ Римляне-ти одѣржяли блѣскавѣ морскѣ побѣдѣ. Тии насѣрдчени отѣ тѣхѣ сполукѣ, повдигнѣ-лися да идѣтъ въ самѣ-тѣ Африкѣ подѣ главатарство-то на консула Регула. Регулѣ былѣ разбитѣ и заробенѣ. Приказвать, че слѣдѣ нѣколко години, когато честь-та пакѣ прѣминѣла на римскѣ странѣ, Картагеняне-ти пратили Регула въ Римѣ да каже да ся прѣговорять, и зели отѣ него дума ако несполучи да ся върне назадѣ. Регулѣ напротивѣ прѣдумалѣ Римляны-ты да карать